

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 30/2005

vedtaget af Rådet den 18. juli 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/.../EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF

(2005/C 264 E/01)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, for så vidt angår artikel 4, 5 og 18 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er ønskeligt at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Det overordnede mål med direktivet er at minimere batteriers og akkumulatorers og udtjente batteriers og akkumulatorers negative påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet. Retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1, for at harmonisere kravene vedrørende indhold af tungmetaller og

mærkning af batterier og akkumulatorer og således sikre et velfungerende indre marked og undgå forvriddning af konkurrencen i Fællesskabet.

(2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materiale genvinding eller energiudnyttelse.

(3) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ⁽⁵⁾, har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud. Behovet for at revidere direktiv 91/157/EØF blev desuden understreget i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁶⁾ og

⁽¹⁾ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 354), Rådets fælles holdning af 18.7.2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽¹⁾. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.

- (4) For at opfylde de miljømæssige mål forbyder direktivet markedsføring af visse batterier og akkumulatore, der indeholder kviksølv eller cadmium. Direktivet skal ligeledes højne niveauet for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatore og stille større krav til de miljøresultater, som alle aktører, der er involveret i batteriers og akkumulators livscyklus, som f.eks. producenter, distributører og slutbrugere, skal opnå, navnlig de aktører, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatore. De særlige regler, der er behov for med henblik herpå, supplerer den eksisterende fællesskabslovgivning om affald, navnlig Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽²⁾, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁴⁾.
- (5) For at forhindre at udtjente batterier og akkumulatore kasseres på en sådan måde, at miljøet forurenes, og for at undgå at skabe forvirring hos slutbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier og akkumulatore, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatore, der markedsføres i Fællesskabet. Et så bredt anvendelsesområde bør også sikre stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding samt optimale ressourcibesparelser.
- (6) Pålidelige batterier og akkumulatore spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.
- (7) Det er hensigtsmæssigt at skelne mellem bærbare batterier og akkumulatore på den ene side og bilbatterier og -akkumulatore på den anden side. Bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatore ved deponering eller forbrænding bør forbydes.
- (8) Eksempler på industribatterier og -akkumulatore er batterier og akkumulatore, der anvendes til nød- eller backup-strømforsyning på hospitaler, i lufthavne eller kontorer, batterier og akkumulatore, der anvendes i tog eller fly, og batterier og akkumulatore, der anvendes på off-shore olieplatforme eller i fyrtårne. Eksempler kan også være batterier og akkumulatore, der udelukkende er beregnet til håndholdte betalingsterminaler i forretninger og restauranter, streghodescannere i forretninger, professionelt videoudstyr til tv-kanaler og professionelle

studier, minelamper og dykkerlamper fastgjort til minehjelme og dykkerhjelme til fagfolk, backup-batterier og -akkumulatore til elektriske døre for at forhindre dem i at blokere eller mase folk, batterier og akkumulatore, der anvendes til instrumenter eller i forskellige typer måle- og instrumentudstyr samt batterier og akkumulatore, der anvendes i forbindelse med solpanel- og solcelleenergi samt andre vedvarende energianvendelser. Industribatterier og -akkumulatore omfatter også batterier og akkumulatore, der anvendes i elektriske køretøjer som f.eks. biler, kørestole, cykler, lufthavnskøretøjer og automatiske transportkøretøjer. Ud over denne ikke-udtømmende liste med eksempler anses et batteri eller en akkumulator, der ikke er forsegleet og ikke er et bilbatteri eller en -akkumulator, for at være et industribatteri eller en -akkumulator.

- (9) Eksempler på bærbare batterier og akkumulatore, som er helt forseglede batterier og akkumulatore, som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er bilbatterier eller -akkumulatore eller industribatterier eller -akkumulatore, omfatter batterier bestående af en enkelt celle (som f.eks. AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatore, der anvendes af forbrugere eller fagfolk i mobiltelefoner, bærbare computere, batteridrevet håndværktøj, legetøj og husholdningsapparater som f.eks. elektriske tandbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende udstyr, der anvendes i skoler, forretninger, restauranter, lufthavne, på kontorer eller hospitaler), og andre batterier, som forbrugerne kan anvende til normale husholdningsformål.
- (10) Kommissionen bør vurdere behovet for en tilpasning af direktivet på baggrund af den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation. Kommissionen bør især foretage en revidering af den undtagelse fra cadmiumforbuddet, der gælder for bærbare batterier og akkumulatore, der er beregnet til batteridrevet håndværktøj. Eksempler på batteridrevet håndværktøj er værktøj, som forbrugere og fagfolk anvender til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, hamring, nitning skrining, polering eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer samt redskaber til slåning, klipning og andre haveaktiviteter.
- (11) Kommissionen bør også følge og medlemsstaterne tilskynde til en teknologisk udvikling, der forbedrer batterierne og akkumulators miljøpræstationer i hele deres livscyklus, bl.a. ved deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

⁽¹⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

- (12) Udtjente batterier og akkumulatører bør indsamles for at beskytte miljøet. Hvad angår bærbare batterier og akkumulatører bør der etableres indsamlingsordninger, der sikrer en høj indsamlingsprocent. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, så slutbrugerne kan skille sig af med alle udtjente bærbare batterier og akkumulatører på en nem og gratis måde. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at etablere forskellige indsamlings- og finansieringsordninger for de forskellige typer batterier og akkumulatører.
- (13) Det er ønskeligt, at medlemsstaterne opnår høje indsamlings- og genvindingsprocenter for udtjente batterier og akkumulatører, så der opnås et højt niveau for miljøbeskyttelse og materiale-genvinding i hele Fællesskabet. Dette direktiv bør derfor opstille minimumsmål for indsamling og genvinding for medlemsstaterne. Det er hensigtsmæssigt at beregne indsamlingsprocenten på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så der for alle medlemsstater kan opstilles sammenlignelige mål, der står i forhold til det nationale batteriforbrug.
- (14) Der bør opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier og -akkumulatører for at opnå et højt niveau for materiale-genvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.
- (15) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger bør udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede produkter, handelshindringer og konkurrenceforvridning.
- (16) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør optimeres, navnlig med henblik på at minimere omkostningerne og de negative virkninger for miljøet som følge af transporten. Behandlings- og genvindingsordninger bør anvende den bedste tilgængelige teknik, som defineret i artikel 2, nr. 11), i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹⁾.
- (17) Der bør på fællesskabsplan opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af udtjente batterier og akkumulatører. Finansieringsordningerne bør bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsprocenter, og til at udmønte princippet om producentansvar i praksis. Producenterne bør derfor afholde omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier og akkumulatører med fradrag af den fortjeneste, der opnås ved salg af de genvundne materialer. Under visse omstændigheder kan
- der dog være grundlag for at anvende de minimis-regler for mindre producenter.
- (18) For at sikre en effektiv indsamling er det nødvendigt at informere slutbrugerne om det hensigtsmæssige i særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af udtjente batterier og akkumulatører. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og akkumulatører og om de tungmetaller, de eventuelt indeholder.
- (19) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler som f.eks. differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, bør de underrette Kommissionen herom.
- (20) Det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatører, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne kontrollere, om direktivets mål er blevet nået.
- (21) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.
- (22) I henhold til punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽²⁾ tilskynder Rådet medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (24) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (25) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets bestemmelser om sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskrav eller Fællesskabets specifikke bestemmelser om affaldshåndtering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾ og direktiv 2002/96/EF.
- (26) Hvad angår producentansvar er producenter af batterier og akkumulatører samt producenter af andre produkter med indbygget batteri eller akkumulator ansvarlige for affaldshåndtering af de batterier og akkumulatører, de markedsfører. Det er hensigtsmæssigt at anlægge en fleksibel tilgang, så finansieringsordningerne kan afspejle de forskellige nationale omstændigheder, og eksisterende ordninger kan tages i betragtning, navnlig ordninger fastlagt til efterlevelse af direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig med at dobbeltbetaling bør undgås.
- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ⁽²⁾ finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatører, der anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr.
- (28) Bil- og industribatterier og -akkumulatører, der anvendes i køretøjer, bør opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Derfor bør anvendelse af cadmium i industribatterier og -akkumulatører til elektriske køretøjer forbydes, medmindre de kan omfattes af en undtagelse på grundlag af nævnte direktivs bilag II —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter:

- 1) regler for markedsføring af batterier og akkumulatører, og
- 2) særlige regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatører som supplement til den relevante fællesskabslovgivning om affald.

⁽¹⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Ændret ved Kommissionens afgørelse 2002/525/EF (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 81).

⁽²⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle typer batterier og akkumulatører uanset deres form, volumen, vægt, materiale-sammensætning og brug. Det finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF og direktiv 2002/96/EF.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatører, som benyttes i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »batteri« eller »akkumulator«: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades)
- 2) »batteripakke«: enhver samling af batterier eller akkumulatører, der er forbundne og/eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne
- 3) »bærbart batteri eller bærbar akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der
 - a) er forseglet og
 - b) kan være håndholdt og
 - c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator
- 4) »knapcellebatteri«: ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm
- 5) »bilbatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg

- 6) »industribatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer
- 7) »udtjent batteri eller akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er affald i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF
- 8) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energidnyttelse
- 9) »bortskaffelse«: en af de tilladte operationer, der er omhandlet i bilag IIA til direktiv 75/442/EØF
- 10) »behandling«: enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier og akkumulatore, der finder sted, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genvinding eller forberedelse til bortskaffelse
- 11) »udstyr«: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i direktiv 2002/96/EF, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier eller akkumulatore
- 12) »producent«: enhver person i en medlemsstat, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (⁽¹⁾), for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatore, herunder sådanne der er indbygget i apparater eller køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
- 13) »distributør«: enhver person, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatore til en slutbruger
- 14) »markedsføring«: overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand inden for Fællesskabet, mod eller uden vederlag, herunder indførsel i Fællesskabets toldområde
- 15) »erhvervsdrivende«: enhver producent, distributør, indsamler, genvindingsvirksomhed eller anden behandlingsvirksomhed
- 16) »batteridrevet håndværktøj«: ethvert håndbåret apparat, der drives af batterier eller akkumulatore og er beregnet til vedligeholdelse, byggeri eller haveaktiviteter.

Artikel 4

Forbud

1. Med forbehold af direktiv 2000/53/EF forbyder medlemsstaterne markedsføring af:

(¹) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Ændret ved direktiv 2002/65/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

- a) alle batterier og akkumulatore med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater, og
- b) bærbare batterier og akkumulatore med over 0,002 vægtprocent cadmium, herunder sådanne som er indbygget i apparater.
2. Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på knapceller med højst 2 vægtprocent kviksølv.
3. Forbuddet i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse på bærbare batterier og akkumulatore, der er beregnet til anvendelse i:
- a) nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning
- b) medicinsk udstyr eller
- c) batteridrevet håndværktøj.
4. Kommissionen tager undtagelsen i stk. 3, litra c), op til revision og fremlægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den ... (*), om nødvendigt med relevante forslag, med henblik på at forbyde cadmium i batterier og akkumulatore.

Artikel 5

Markedsføring

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, som er omhandlet i dette direktiv, forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring på deres område af batterier og akkumulatore, der opfylder kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatore, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet, eller at de trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 6

Det overordnede mål

Medlemsstaterne bestræber sig på at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatore, under hensyntagen til miljøvirkningen af transport, og på at minimere bortskaffelsen af batterier og akkumulatore som usorteret husholdningsaffald.

(*) Fire år efter direktivets ikrafttræden.

Artikel 7

Indsamlingsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatore. Sådanne ordninger:

- a) skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatore på et let tilgængeligt indsamlingssted i disses nærhed, under hensyn til befolkningstætheden
- b) må ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatore, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator
- c) kan gennemføres sammen med de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/96/EF.

Artikel 10 i direktiv 75/442/EØF anvendes ikke på indsamlingssteder, der etableres for at overholde litra a) i dette stykke.

2. Under forudsætning af at ordningerne opfylder kriterierne i stk. 1, kan medlemsstaterne:

- a) kræve, at producenter etablerer sådanne ordninger
- b) kræve, at andre erhvervsdrivende deltager i sådanne ordninger
- c) opretholde eksisterende ordninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af industribatterier og -akkumulatore eller tredjemand, der handler på deres vegne, ikke nægter at tage udtjente industribatterier og -akkumulatore tilbage fra slutbrugerne uanset deres kemiske sammensætning og oprindelse. En uafhængig tredjemand kan også indsamle industribatterier og -akkumulatore.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af bilbatterier og -akkumulatore eller tredjemand opretter ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatore hos slutbrugerne eller på et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamlingen sker som led i de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/53/EF. For så vidt angår bilbatterier og -akkumulatore fra private, ikke-erhvervs-mæssige køretøjer, må sådanne ordninger ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente batterier eller akkumulatore, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator.

Artikel 8

Økonomiske virkemidler

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme indsamling af udtjente batterier og akkumulatore eller brug af batterier og akkumulatore, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgifts-satser eller pantordninger. Hvis de gør dette, underretter de Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forbindelse med anvendelsen af disse virkemidler.

Artikel 9

Indsamlingsmål

1. I denne artikel forstås ved »indsamlingsprocent« for en given medlemsstat i et givet kalenderår den procentsats, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente bærbare batterier og akkumulatore indsamlet i henhold til artikel 7, stk. 1, i det pågældende kalenderår med det gennemsnitlige årlige salg af bærbare batterier og akkumulatore til slutbrugerne opgjort i vægt i den pågældende medlemsstat i det pågældende kalenderår og de to foregående kalenderår. Medlemsstaterne beregner indsamlingsprocenten første gang for så vidt angår det sjette hele kalenderår, der følger efter direktivets ikrafttræden.

Medmindre andet er fastsat i direktiv 2002/96/EF, omfatter årlige indsamlings- og salgstal batterier og akkumulatore, der indgår i apparater.

2. Medlemsstaterne skal nå op på en indsamlingsprocent på mindst:

- a) 25 % den ... (*)
- b) 45 % den ... (**)

3. Medlemsstaterne overvåger indsamlingsprocenterne hvert år efter ordningen i bilag I. Med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik ⁽¹⁾ fremsender medlemsstaterne denne rapport inden seks måneder efter afslutningen af det pågældende kalenderår. Det skal af rapporterne fremgå, hvordan de data, der var nødvendige for beregning af indsamlingsprocenten, er skaffet til veje.

4. Efter proceduren i artikel 21, stk. 2:

- a) kan der fastsættes overgangsordninger for at afhjælpe en medlemsstats vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 2, som følge af særlige nationale forhold

(*) Seks år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Ti år efter direktivets ikrafttræden.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 783/2005 (EUT L 131 af 25.5.2005, s. 38).

- b) fastsættes der senest den ... (*) en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatore til slutbrugere.

Artikel 10

Behandling og genvinding

1. Medlemsstaterne sikrer senest den ... (**)
- a) at producenterne eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatore under anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, og
- b) at alle identificerbare batterier og akkumulatore, der indsamles i overensstemmelse med artikel 7, behandles og genvindes ved hjælp af sådanne ordninger

Medlemsstaterne kan dog i overensstemmelse med traktaten bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatore, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly, ved deponering eller underjordisk opbevaring som led i en strategi for udfasning af tungmetaller, eller hvis der ikke findes noget levedygtigt endeligt marked. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen udkast til foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

2. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i bilag III, del A.
3. Genvindingsprocesserne skal opfylde genvindingsmålene og de tilknyttede bestemmelser i bilag III, del B, senest den ... (***)
4. Medlemsstaterne indberetter det niveau for genvinding, som opnås i hvert kalenderår, og hvorvidt målene, som omhandlet i bilag III, del B, er nået. De sender oplysningerne til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det omhandlede kalenderår.
5. Bilag III kan tilpasses eller suppleres for at tage hensyn til tekniske eller videnskabelige fremskridt efter proceduren i artikel 21, stk. 2. Navnlig:
- a) indsættes detaljerede bestemmelser om beregningen af genvindingsmål senest den ... (****)
- b) skal minimumsmålene for genvinding med jævne mellemrum evalueres og tilpasses til den bedste tilgængelige teknik på baggrund af den udvikling, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

(*) Et år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Tre år efter direktivets ikrafttræden.

(1) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(****) Fem år efter direktivets ikrafttræden.

(*****) 42 måneder efter direktivets ikrafttræden.

6. Inden Kommissionen foreslår ændringer af bilag III, hører den de relevante berørte parter, navnlig producenter, indsamlere, genvindings- og behandlingsvirksomheder, miljø-, forbruger- og arbejdstagerorganisationer. Den underretter det udvalg, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, om resultatet af denne høring.

Artikel 11

Bortskaffelse

Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse ved deponering eller forbrænding af udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatore. Restprodukter fra batterier og akkumulatore, der har undergået både behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, kan dog bortskaffes ved deponering eller forbrænding.

Artikel 12

Eksport

1. Behandlingen og genvindingen af udtjente batterier og akkumulatore kan finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Fællesskabet, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald indenfor, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾.
2. Udtjente batterier og akkumulatore, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 259/93, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92)39 endelig udg. ikke finder anvendelse⁽⁴⁾, regnes kun med ved konstateringen af, at de i direktivets bilag III fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis der er solide beviser for, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der i det store og hele svarer til kravene i dette direktiv.
3. Nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

(2) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

(3) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2005 (EUT L 20 af 22.1.2005, s. 9).

(4) EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 105/2005.

*Artikel 13***Finansiering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, finansierer alle nettoomkostninger i forbindelse med:

- a) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente bærbare batterier og akkumulatører, der indsamles i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2, og
- b) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatører, der indsamles i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 og 4.

2. Medlemsstaterne sørger ved gennemførelsen af stk. 1 for at undgå enhver form for dobbeltbetaling for producenter for så vidt angår batterier eller akkumulatører, der er indsamlet efter ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv 2000/53/EF eller 2002/96/EF.

3. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatører må slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding.

4. Producenter og brugere af industri- og bilbatterier og -akkumulatører kan indgå aftaler om andre finansieringsordninger end dem, der er nævnt i stk. 1.

*Artikel 14***Registrering**

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent registreres.

*Artikel 15***Små producenter**

Der indføres om nødvendigt de minimis-regler for anvendelsen af artikel 13, stk. 1, og artikel 14 efter proceduren i artikel 21, stk. 2, senest den ... (*).

*Artikel 16***Deltagelse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende og alle kompetente offentlige myndigheder kan deltage i de indsam-

(*) 42 måneder efter direktivets ikrafttræden.

lings-, behandlings- og genvindingsordninger, der er nævnt i artikel 7 og 10.

2. Disse ordninger finder også anvendelse på produkter, der indføres fra tredjelande, på ikke-diskriminerende vilkår og tilrettelægges med henblik på at undgå handelshindringer eller konkurrenceforvridning.

*Artikel 17***Slutbrugeroplysning**

1. Medlemsstaterne sikrer, navnlig ved hjælp af oplysningskampagner, at slutbrugerne informeres udførligt om:

- a) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatører
- b) hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier og akkumulatører sammen med usorteret husholdningsaffald og af at deltage i deres særskilte indsamling for at lette behandling og genvinding
- c) de indsamlings- og genvindingsordninger, de har til rådighed
- d) den rolle, de spiller i forbindelse med genvinding af udtjente batterier og akkumulatører
- e) betydningen af symbolet, der viser en overstreget affaldsbeholder på hjul, der er vist i bilag II, og af de kemiske betegnelser Hg, Cd og Pb.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at erhvervsdrivende giver nogle eller alle de i stk. 1 nævnte oplysninger.

*Artikel 18***Mærkning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle batterier, akkumulatører og batteripakker mærkes korrekt med det i bilag II viste symbol.

2. Batterier, akkumulatører og knapceller, der indeholder over 0,0005 % kviksølv, over 0,002 % cadmium eller over 0,004 % bly, skal mærkes med den kemiske betegnelse for det pågældende metal, henholdsvis Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen for indholdet af tungmetaller angives under det i bilag II viste symbol og skal fylde mindst en fjerdedel af størrelsen af dette symbol.

3. Symbolet i bilag II skal dække mindst 3 % af overfladen af den største side af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken og have en størrelse på højst 5 × 5 cm. På cylinderformede celler skal symbolet dække mindst 1,5 % af batteriets eller akkumulatorens overflade og have en størrelse på højst 5 × 5 cm.

4. Hvis batteriet, akkumulatoren eller batteripakken har en sådan størrelse, at symbolets overflade bliver mindre end 0,5 × 0,5 cm, kræves der ingen mærkning af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken. I stedet anbringes der et symbol på mindst 1 × 1 cm på emballagen.

5. Symbolerne påtrykkes på synlig, læselig og uudslettelig måde.

6. Undtagelser fra mærkningskravene i denne artikel kan gives efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 19

Nationale gennemførelsesrapporter

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv hvert tredje år. Den første rapport skal dog dække perioden indtil den ... (*).

2. Rapporterne udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som udformes efter proceduren i artikel 21, stk. 2. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den første periode, rapporten skal dække.

3. Medlemsstaterne indberetter også om eventuelle foranstaltninger, som de træffer for at fremme udviklingen med hensyn til batteriers og akkumulatorers indvirkning på miljøet, navnlig:

a) udvikling, herunder frivillige foranstaltninger truffet af producenterne, vedrørende nedbringelse af mængderne af tungmetaller og andre farlige stoffer indeholdt i batterier og akkumulatore

b) nye genvindings- og behandlingsteknikker

c) erhvervsdrivendes deltagelse i miljøledelsesordninger

d) forskning på disse områder og

e) foranstaltninger truffet for at fremme affaldsforebyggelse.

4. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker, eller for den første rapport vedkommende senest den ... (**).

(*) Seks år efter direktivets ikrafttræden.

(**) 81 måneder efter direktivets ikrafttræden.

5. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter, jf. stk. 4.

Artikel 20

Revision

1. Kommissionen undersøger gennemførelsen af dette direktiv og direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion efter for anden gang at have modtaget medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 19, stk. 4.

2. Den anden rapport, som Kommissionen offentliggør, jf. artikel 19, stk. 5, omfatter en evaluering af følgende aspekter af dette direktiv:

a) hensigtsmæssigheden af yderligere risikostyringsforanstaltninger for batterier og akkumulatore, der indeholder tungmetaller

b) hensigtsmæssigheden af minimumsindsamlingsprocenterne for alle udtjente bærbare batterier og akkumulatore, jf. artikel 9, stk. 2, og muligheden af at indføre yderligere mål for de kommende år under hensyntagen til den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne

c) hensigtsmæssigheden af de mindstekrav vedrørende genvinding, der er anført i bilag III, del B, under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.

3. Rapporten vedlægges om nødvendigt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 22***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... (*) Kommissionen meddelelse om disse foranstaltninger og underretter den endvidere hurtigst muligt om eventuelle senere ændringer af disse.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (*).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle eksisterende love og administrative bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Frivillige aftaler**

1. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i artikel 7, 12 og 17 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervsdrivende. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) de skal kunne håndhæves
- b) de skal indeholde mål og dertil knyttede frister
- c) de skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.

2. Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og disse skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.

3. De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.

4. Ved manglende overholdelse af aftalerne gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

*Artikel 25***Ophævelse**

Direktiv 91/157/EØF ophæves med virkning fra ... (*).

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) 24 måneder efter direktivets ikrafttræden.

BILAG I

OVERVÅGNING AF OPFYLDELSEN AF INDSAMLINGSMÅLENE, JF. ARTIKEL 9

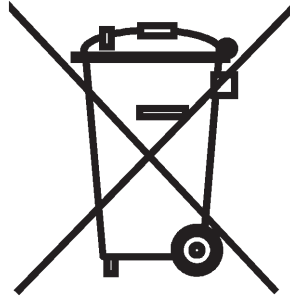
År	Dataindsamling		Beregning	Indberetningskrav
X (*) + 1	—			
X + 2	Salg i år 2 (S2)	—	—	
X + 3	Salg i år 3 (S3)	—	—	
X + 4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mål fastsat til 25 %)	
X + 5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Salg i år 6 (S6)	Indsamling i år 6 (C6)	Indsamlingsprocent (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Salg i år 7 (S7)	Indsamling i år 7 (C7)	Indsamlingsprocent (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Salg i år 8 (S8)	Indsamling i år 8 (C8)	Indsamlingsprocent (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mål fastsat til 45 %)	CR7
X + 9	Salg i år 9 (S9)	Indsamling i år 9 (C9)	Indsamlingsprocent (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Salg i år 10 (S10)	Indsamling i år 10 (C10)	Indsamlingsprocent (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

(*) Ved år X forstås det år, hvori den i artikel 23 nævnte dato falder.

BILAG II

**SYMBOLER FOR BATTERIER, AKKUMULATORER OG BATTERIPAKKER, DER SKAL INDSAMLES
SÆRSKILT**

Symbolet til angivelse af »særskilt indsamling« af alle batterier og akkumulatorer består af nedenstående overstregede affaldsbeholder på hjul:

BILAG III

DETALJEREDE KRAV VEDRØRENDE BEHANDLING OG GENVINDING

DEL A: BEHANDLING

1. Behandlingen skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, på behandlingsvirksomheder skal finde sted enten på arealer med impermeabel belægning og passende vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.

DEL B: GENVINDING

3. Genvindingsprocesser skal mindst nå op på følgende genvindingsmål:
 - a) genvinding af mindst 65 % af gennemsnitsvægten af bly-syre-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af blyindholdet i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store
 - b) genvinding af mindst 75 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af cadmiumindholdet, i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store og
 - c) genvinding af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier og akkumulatorer.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen vedtog sit forslag ⁽¹⁾ til nyt direktiv om batterier og akkumulatorer i november 2003.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse i april 2004.

Regionsudvalget vedtog sin udtalelse i april 2004 ⁽²⁾. Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse i april 2004 ⁽³⁾.

Rådet vedtog sin fælles holdning den 18. juli 2005.

II. MÅL

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002 af 22. juli 2002 om fastsættelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾ er målet med forslaget til direktiv at:

- begrænse bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatorer
- nedsætte den producerede mængde af farlige batterier og akkumulatorer og
- øge indsamlings- og genvindingsniveauet for udtjente batterier og akkumulatorer.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt

Hovedparten af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer er indarbejdet i den fælles holdning enten ordret, delvis eller i princippet. Den fælles holdning indeholder mere specifikt flere ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag for at gøre de nuværende begrænsninger på brugen af tungmetaller i batterier og akkumulatorer strengere, åbne mulighed for at tage behovet for at gøre disse restriktioner mere omfattende op til fornyet overvejelse, fjerne kravet om tilsyn med fast kommunalt affald og basere indsamlingsmålene på historiske salgstal.

Der er dog en række af Europa-Parlamentets ændringer, som den fælles holdning ikke afspejler, idet Rådet var enig med Kommissionen i, at de var unødvendige og/eller uhensigtsmæssige. Især er Rådet enig med Kommissionen i, at

- ændring 9 er uacceptabel, da den ville være i strid med direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (»WEEE-direktivet«)
- ændring 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 og 65 er unødvendige og kunne være forvirrende eller vanskelige at anvende
- ændring 39, 45, 77, 92 og 101 er uigennemførlige
- ændring 32 og 55 omhandler spørgsmål (pantordninger og finansiering af oplysningskampanjer), som ikke bør reguleres på fællesskabsniveau
- ændring 25, 67 og 68 ikke er acceptable, da man ikke bør forsøge at regulere brændselsceller ved hjælp af det foreslåede direktiv.

Den fælles holdning indeholder også en række andre ændringer end de i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse omhandlede. Substansændringerne gennemgås nedenfor. Hertil kommer en række redaktionelle ændringer, der skal gøre teksten klarere eller sikre direktivets overordnede sammenhæng.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁽³⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT C 242 af 10.9.2002, s. 1.

2. Formål, anvendelsesområde og definitioner (artikel 1, 2 og 3)

Den fælles holdning følger delvis Europa-Parlamentets ændring 7 og 8, idet betragtning 4 indeholder en lignende angivelse af direktivets formål.

Artikel 2 følger i hovedsagen ændring 10, idet den præciserer den foreslåede undtagelse for batterier og akkumulatore til krigsmateriel og også undtager batterier og akkumulatore, som anvendes i udstyr beregnet til opsendelse i rummet, fra direktivets anvendelsesområde. Affattelsen af undtagelsen for batterier og akkumulatore til krigsmateriel er i overensstemmelse med traktatens artikel 296, stk. 1, litra b).

I artikel 2 fastslås det endvidere, at direktivet finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (ELV-direktivet) og WEEE-direktivet.

Definitionerne i artikel 3 følger fuldstændig ændring 11, 12, 14, 16 og 21.

I lighed med ændring 85 søger definitionerne i den fælles holdning at undgå, at definitionerne af de tre typer batterier og akkumulatore (bærbare samt industri- og bil-) overlapper hinanden. De tager også sigte på at sikre, at definitionerne tilsammen omfatter alle batterier og akkumulatore. I den fælles holdning er det dog den bærbare kategori og ikke industrikategorien, der er standardkategorien. Den fælles holdning forenkler også definitionerne, idet eksemplerne på bærbare batterier og akkumulatore samt industribatterier og -akkumulatore udgår. I stedet indeholder betragtning 8 og 9 flere eksempler. Den fælles holdning præciserer endvidere, at bærbare batterier og akkumulatore skal være forseglede.

Definitionen af »producent« følger delvis ændring 20, idet den omfatter alle batterier og akkumulatore, som er indbygget i udstyr. Rådet har forenklet definitionen for at sikre, at der for alle batterier, som markedsføres i en medlemsstat, findes en let identificerbar producent i vedkommende medlemsstat. Dette er nødvendigt for at gøre princippet om producentansvar effektivt.

Den fælles holdning følger ikke ændring 22. Den indeholder ikke længere nogen definition af »lukket kredsløb«, da direktivet ikke længere anvender dette begreb. Andre bestemmelser i den fælles holdning tager imidlertid hensyn til det forhold, som ligger til grund for ændringen, idet de præciserer, at uafhængige tredjemænd også må indsamle batterier og akkumulatore til genvinding.

Den fælles holdning indeholder i forhold til Kommissionens oprindelige forslag tre nye definitioner, som skal præcisere betydningen af udtrykkene »markedsføring«, »erhvervsdrivende« og »batteridrevet håndværktøj«.

3. Tungmetaller (artikel 4)

Den fælles holdning følger delvis Europa-Parlamentets ændring 23 og 82, idet den indeholder en bestemmelse om cadmiumforbud, dog med en række undtagelser, samt om revision heraf med henblik på et eventuelt mere omfattende forbud. Cadmiumforbuddet kommer dog i første omgang ikke til at omfatte batteridrevet håndværktøj. Der kommer ingen restriktioner på brugen af bly. Den særlige revision, der er omhandlet i artikel 4, kommer endvidere kun til at omfatte batteridrevet håndværktøj (selv om artikel 20, stk. 2, litra a), åbner mulighed for endnu en evaluering af, om yderligere restriktioner på brugen af tungmetaller i almindelighed er ønskelige).

Som følge heraf indeholder den fælles holdning intet krav til medlemsstaterne om at føre tilsyn med fast kommunalt affald. Heri følges ændring 1 og 26.

4. Indsamling (artikel 6-9 og bilag I)

Artikel 6 i den fælles holdning fastslår det overordnede princip (at maksimere den særskilte indsamling af batterier og akkumulatore og minimere bortskaffelse heraf). Dette erstatter det lukkede kredsløbskoncept, som indgik i Kommissionens oprindelige forslag. Den fælles holdning følger derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 27.

I artikel 7 tilstræbes en præcisering af mindstekravene til indsamlingsordninger for batterier og akkumulatorer samt af det råderum, medlemsstaterne har til at tage hensyn til nationale forhold og gældende ordninger. Dette vil undtage indsamlingssteder fra godkendelseskrav. Heri følges formålet med ændring 28, 108, 30, 51 og 109, men ikke med ændring 29 og 47 (da et krav til slutbrugere om at bruge indsamlingsfaciliteterne ikke ville kunne håndhæves).

I artikel 9 fastsættes indsamlingsmål, og der gives generel bemyndigelse til at fastsætte overgangsordninger ved udvalgsprocedure. (Dette erstatter de temmelig komplekse regler for fravigelse fra og tilpasning til de i artikel 14 i Kommissionens oprindelige forslag omhandlede indsamlingsmål.) Heri følger den fælles holdning delvis ændring 34-37 og formålet med ændring 66 og 69-76, idet de i artiklen opstillede indsamlingsmål baseres på salgstal, medens der ikke er noget selvstændigt indsamlingsmål for nikkel-cadmium-batterier, og fravigelsesproceduren er mere åben.

Ifølge artiklen skal medlemsstaterne sikre, at der i løbet af de første fire år efter direktivets gennemførelse nås op på en indsamlingsprocent på 25 % af salget. Dette indsamlingsmål stiger til 45 % otte år efter gennemførelsen. Det vil for at sikre lige vilkår for alle være nødvendigt ved udvalgsprocedure at fastlægge en fælles metode til opgørelse af salgstal. Skemaet i bilag I præciserer, hvad medlemsstaterne skal beregne, samt hvornår og hvordan.

5. Behandling, genvinding og bortskaffelse (artikel 10-12 og bilag III)

Den fælles holdning omgrupperer bestemmelserne om behandling, genvinding og bortskaffelse navnlig ved at flytte detaljerede krav og genvindingsmål til et nyt bilag III. Dette er hensigtsmæssigt, da dette gør det muligt på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling at ændre de detaljerede krav og mål ved udvalgsprocedure.

Bestemmelserne i artikel 10 følger, for så vidt angår anvendelsesområde, terminologi og udvalgsprocedure, stort set Europa-Parlamentets ændring 43, 99 og 100. Den fælles holdning følger endvidere delvis ændring 38, 120, 40 og 95, idet betydningen af bedste tilgængelige teknologi præciseres i betragtningerne, der er fælles bestemmelser for behandling og genvinding, og bilag III kræver, at cadmium og bly under genvindingsprocessen fjernes i så høj grad, som det er teknisk muligt uden alt for store omkostninger.

Den fælles holdning præciserer endvidere, at forbuddet mod bortskaffelse af bil- og industribatterier og -akkumulatorer ved deponering kun finder anvendelse på hele batterier, og ikke på restprodukter. Den fælles holdning tillader dog, under bestemte omstændigheder, bortskaffelse af bærbare batterier, der indeholder tungmetaller, som led i en strategi til udfasning af tungmetaller, eller hvis der ikke findes noget slutmarked, hvorved ændring 33 følges delvis. Den fælles holdning nedsætter genvindingsmålet for andre batterier og akkumulatorer end nikkel-cadmium- og bly-syre batterier fra 55 % til 50 %.

6. Finansiering (artikel 13-15)

I den fælles holdning tilstræbes en præcisering af batteriproducenters finansieringsansvar. Det bestemmes navnlig, at producenter, som også bidrager til ordninger i medfør af ELV- og WEEE-direktiverne, ikke bør betale dobbelt. Ved bestemmelser, der søger at undgå overlapning mellem forskellige ordninger, følger den fælles holdning formålet med Europa-Parlamentets ændring 46. Den følger også ændring 44 og 112, idet den udtrykkeligt fastslår, at producenterne skal finansiere indsamlingsomkostninger, og forbyder, at omkostningerne gøres synlige for slutbrugere.

Den fælles holdning indeholder kun mindstekrav, således at der er råderum for nationale ordninger. Der er ingen udtrykkelige bestemmelser om historisk affald. Heri følges ændring 48, 49, 50 og 103 derfor ikke. Artikel 13 finder imidlertid anvendelse på alle batterier, som bliver til affald efter direktivets gennemførelse, uanset hvornår de er blevet markedsført.

Med henblik på at give yderligere fleksibilitet åbner artikel 15 mulighed for minimumsregler for mindre producenter. Disse regler kan opstilles ved udvalgsprocedure, hvis anvendelsen af producentansvarsreglerne skulle skabe praktiske problemer for producenter, som håndterer et meget lille antal batterier eller akkumulatorer.

7. Slutbrugeroplysning (artikel 17 og 18 samt bilag II)

Den fælles holdning indeholder ingen andre større ændringer af bestemmelserne om oplysninger til slutbrugere end sådanne, som er nødvendige for fuldstændig eller delvis at implementere Europa-Parlamentets ændring 4, 52, 53, 56, 57, 59-62, 64 og 78-81. Ændring 5 og 58 er ikke indarbejdet, da Rådet ikke finder, at det er hensigtsmæssigt at kræve mærkning for at angive batteriers og akkumulatorers kapacitet.

8. Rapport og revision (artikel 19 og 20)

Den fælles holdning adskiller kravene til rapport og revision. Således stilles der i direktivet kun krav om en generel revision, medens der regelmæssigt skal aflægges rapport om direktivets gennemførelse.

9. Andet

Dertil kommer, at den fælles holdning

- i stedet for de generelle indtrængende opfordringer til øget miljøfremme, som var indeholdt i artikel 5 og 17 i Kommissionens oprindelige forslag, men som det er umuligt at håndhæve, i artikel 19, stk. 3, indeholder konkrete indberetningskrav, og præamblen indeholder generelle tilskyndelser (hvilket delvis følger Europa-Parlamentets ændring 24)
- udskyder gennemførelsesdatoen en smule (artikel 23) og
- begrænser rækkevidden af de frivillige aftaler om indsamlingsordninger, eksport og slutbrugeroplysning (artikel 24).

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning indeholder en række velafvejede foranstaltninger, som vil bidrage til beskytte miljøet uden at medføre urimelige sociale og økonomiske omkostninger. Rådet ser frem til en konstruktiv debat med Europa-Parlamentet med henblik på en hurtig vedtagelse af direktivet.
